

Sygn. akt II Kp 395/14

(Ośrodek (...). Prok. Rej. w O. z/s w M., 2 Ds. 106/14)

POSTANOWIENIE

E., dnia 27 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Elblągu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Władysław Kizyk

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Lewandowska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostródzie Ośrodek Zamiejscowy z /s w Morągu Paweł Fabisiak po rozpoznaniu zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonej (...) S.A. z siedzibą w Ł. na postanowienie Prokuratora Rejonowego w O. Ośrodek (...) z siedzibą w M. z dnia 20 czerwca 2014 r., sygn. akt 2 Ds. 106/14 o umorzeniu śledztwa na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., 329 § 1 i 2 k.p.k. oraz 330 § 1 k.p.k.

postanowił :

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Prokuratorowi Rejonowemu w O. Ośrodek (...) z siedzibą w M. do dalszego prowadzenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2014 r. zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. Ośrodek (...) z siedzibą w M. umorzono śledztwo w sprawie zaistniałego od dnia 15 marca 2007 r. do dnia 20 grudnia 2010 r. w M., woj. (...) - (...) przywłaszczenia przez działającego w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, Prezesa Zarządu (...) sp. z o. o. – S. C. powierzonych mu na podstawie zawartych z (...) S.A. Oddział Ł. umów leasingu operacyjnego o nr (...) rzeczy w postaci samochodu ciężarowego marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 72.500 zł, maszyn stolarskich o wartości 300.000 zł oraz samochodu V. (...) nr rej. (...) o wartości 130.000 zł, tj. rzeczy o łącznej wartości 502.500 zł, tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego, na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa Prokurator Prokuratury Rejonowej w O. Ośrodek (...) z siedzibą w M. wskazał, że w okresie prezesury S. C. leasing był obsługiwany, a S. C. nie był wzywany do zwrotu przedmiotów leasingu. Dlatego też w ocenie organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze S. C. nie dopuścił się przestępstwa przywłaszczenia, albowiem nie został skutecznie wezwany do wydania przedmiotów objętych umowami leasingu (postanowienie, k. 80-81).

Powyższe postanowienie zaskarżył pełnomocnik pokrzywdzonej (...) S.A. z siedzibą w Ł.. Wydanemu postanowieniu zarzucił on naruszenie art. 284 § 2 k.k. poprzez uznanie, że czyn S. C. polegający na zaniechaniu dokonania zwrotu własności (...) S.A. i jej długotrwałym ukrywaniu przed właścicielem nie wyczerpuje znamion przestępstwa przywłaszczenia (zażalenie, k. 86-87).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Zażalenie, wniesione przez pełnomocnika pokrzywdzonego (...) S.A. w Ł. okazało się zasadne i należało je uwzględnić.

W ocenie Sądu, rację ma skarżący, że postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego zostało wydane przedwcześnie, bez przeprowadzenia postępowania dowodowego w należyтым zakresie.

Analiza akt wskazuje, iż Prokurator nie wykonał w sprawie prawie żadnych czynności procesowych celem ustalenia, czy zostało popełnione przestępstwo oraz wyjaśnienia zasadniczych okoliczności jego popełnienia, jak i okoliczności sprzyjających jego popełnieniu.

Zdaniem Sądu zgromadzony dotychczas w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne wypowiedzenie się odnośnie zarzutów stawianych przez pokrzywdzonego w złożonym przez niego zawiadomieniu.

Mając na uwadze analizę zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że organ prowadzący postępowanie przygotowawcze nie wykazał się należyłą wnikliwością i nie dążył do ustalenia zaistniałego stanu faktycznego i prawnego. Zgromadzony materiał dowodowy jest ubogi i niekompletny, co nie pozwala na ustalenie, czy mogło dojść do przestępstwa, czy też nie. Z dokumentów dołączonych do akt tejże sprawy wynika jednoznacznie (okoliczność ta nie była kwestionowana przez strony), że pomiędzy (...) S.A. w Ł. a (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. reprezentowaną przez prezesa zarządu S. C. doszło do zawarcia trzech umów leasingu. Pierwsza umowa (nr (...)) została zawarta w dniu 15 marca 2007 r., zaś przedmiotem jej był używany samochód ciężarowy (...) o wartości 72.500 zł. Umowa ta została zawarta do dnia 20 lutego 2010 r. Leasingobiorca, czyli spółka (...) reprezentowana przez S. C. zobowiązała się do terminowego regulowania opłat leasingowych i innych płatności w terminach i wysokościach określonych w umowie. Do umowy dołączony został terminarz opłat leasingowych (umowa, k. 5, terminarz, k. 6, specyfikacja przedmiotu leasingu, k. 7).

Kolejna umowa leasingu (nr (...)) została zawarta przez te same podmioty w dniu 11 grudnia 2007 r., a jej przedmiotem były używane maszyny stolarskie o wartości 300 000 zł. Umowa ta została zawarta do dnia 20.12.2010 r. (umowa, k. 12-13, terminarz opłat, k. 14, specyfikacja przedmiotu leasingu, k. 15).

Trzecia umowa leasingu (nr (...)) została zawarta przez te same strony w dniu 17 maja 2007 r. a jej przedmiotem był używany samochód osobowy V. (...) Automat o wartości 130.000 zł. Umowa została zawarta do dnia 20.05.2010 r. (umowa, k. 20, terminarz opłat, k. 21, specyfikacja przedmiotu leasingu, k. 21).

Jaka wynika z treści zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa oraz z zeznań świadka J. C. (1) leasingobiorca nie wywiązał się ze zobowiązania, a mianowicie nie regulował comiesięcznych rat zgodnie z harmonogramem opłat. Wobec tego umowy leasingu zostały rozwiązane pisemnie, bez zachowania okresu wypowiedzenia, zaś leasingobiorca został wezwany do niezwłocznego zwrotu przedmiotów leasingu objętych niniejszymi umowami, czego nie uczynił (zeznania świadka J. C., k. 28-30, 69-70). Powyższe zeznania prowadzą do konkluzji, że organ prowadzący postępowanie przygotowawcze w ogóle nie zapoznał się z dokumentacją spółki (...).

Zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie, czy raty leasingowe były spłacane regularnie. Przy założeniu, że nie, nie ustalono kiedy powstało zadłużenie i w jakiej części leasing został spłacony oraz czy leasingobiorca został skutecznie wezwany do zwrotu przedmiotów. Ponadto nie ustalono co obecnie dzieje się z przedmiotami leasingu i gdzie się aktualnie fizycznie znajdują. Jak wynika z zeznań świadka S. C. to nie ma on żadnej wiedzy na temat tego co się stało z przedmiotami leasingu, gdyż po ustaniu jego prezesury przestał się tym interesować. Z zeznań kolejnego prezesa spółki Z. P. wynika, że przedmioty leasingu przejął od poprzedniego prezesa S. C.. Świadek potwierdził, że spółka była zadłużona, a raty leasingu nie były regulowane. Podał on, że korespondował z leasingodawcą, który upominał się o zwrot dwóch samochodów i maszyn stolarskich, jednakże za jego prezesury do zwrotu tych przedmiotów nie doszło. Podał, że po zakończeniu swojej współpracy ze spółką całą dokumentację oraz wszystkie rzeczy spółki (w tym przedmioty leasingu) przekazał nowemu prezesowi P. K. (protokół przesłuchania świadka S. C., k. 56-57, protokół przesłuchania świadka Z. P., k. 73v). Dlatego też w ocenie Sądu zachodzi konieczność przesłuchania kolejnego prezesa spółki P. K. na okoliczność ustalenia, co stało się z przedmiotami leasingu, a jeżeli zajdzie taka konieczność, również obecnego prezesa zarządu spółki (...) - D. D., który figuruje w Krajowym Rejestrze Sądowym aktualnym na dzień 16.04.2014 r. (k. 36v) na okoliczność ustalenia, gdzie obecnie znajdują się rzeczy będące przedmiotem w/w umów leasingu.

Zdaniem Sądu wartość przedmiotów leasingu podana w treści zarzutu nie może być zgodna z aktualną rzeczywistą wartością tych przedmiotów. Należy zauważyć, że od zawarcia umów leasingu upłynęło już ponad 7 lat, a zatem przedmioty te na pewno znacznie straciły na wartości, ponadto ich cenę należało pomniejszyć o kwotę, która została przez leasingobiorcę spłacona. Ustalenie aktualnej (rzeczywistej) wartości w/w rzeczy nie jest obojętne z uwagi chociażby na właściwość rzeczową sądu pierwszej instancji.

Wobec powyższego dopiero przeprowadzenie wskazanych wyżej czynności, w ocenie Sądu pozwoli na wszechstronną analizę wszystkich istotnych okoliczności faktycznych sprawy i rozważenie w oparciu o tak zgromadzony materiał dowodowy istnienia podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, bądź też ponownego wydania postanowienia o umorzeniu śledztwa w niniejszej sprawie.

Przywłaszczeniem w rozumieniu art. 284 k.k. jest bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie znajdującym się w posiadaniu sprawcy cudzym mieniem ruchomym przez włączenie go do majątku swego lub innej osoby i powiększenie w ten sposób swojego lub innej osoby stanu posiadania bądź też przeznaczenie go na inny cel niż przekazanie właścicielowi.

Sam fakt niewywiązania się przez stronę umowy ze zobowiązania nie może świadczyć o zamiarze powiększenia przez nią własnego majątku kosztem majątku kontrahenta. Dla przyjęcia realizacji znamion przestępstwa przywłaszczenia od strony podmiotowej konieczne jest wykazanie, że oprócz obiektywnego rozporządzenia przez sprawcę cudzą rzeczą ruchomą (cudzym mieniem ruchomym), jego działaniu towarzyszył zamiar, tzw. animus rem sibi habendi, tj. zamiar zatrzymania rzeczy dla siebie albo dla innej osoby, bez żadnego ku temu tytułu.

Mając na uwadze dotychczas zgromadzony materiał dowodowy uznać należy, że leasingobiorca nie wywiązał się z umowy leasingu, ponieważ nie płacił opłat leasingowych zgodnie z umówionym harmonogramem, a po rozwiązaniu bez okresu wypowiedzenia umowy leasingu nie zwrócił przedmiotów umów. Okoliczności te nie zostały jednak potwierdzone stosownymi dokumentami. Ponadto na obecnym etapie postępowania nie ustalono, co stało się z wymienionymi rzeczami, nie ustalono również zamiaru osoby, która tych rzeczy nie zwróciła ani ich aktualnej wartości.

Mając powyższe na uwadze Sąd postanowił, jak w sentencji.